

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Isposredstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglaš, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Pedesetgodišnjica misništva nadbiskupa Dr. A. Bauera.

(Govor u crkvi 21. VII. 1929.)

Izvanredna zgoda sabrala nas je danas ovdje. Došli smo, da proslavimo pedesetgodišnjicu misništva našeg nadbiskupa Dr. A. Bauera.

Zagrebačka biskupija — od g. 1852. nadbiskupija — može se pohvaliti lijepim brojem biskupa, koji su bili na ponos katoličkoj crkvi i domovini Hrvatskoj. U red takovih biskupa spada i današnji naš nadbiskup Dr. A. Bauer.

Prikazat ću Vam u kratko, da Dr. Bauer zaslužio je — i kao biskup i kao učenjak i kao patriota i kao Mecena — da ga se ubraja među velike naše ljude.

G. 1911. postao je nadbiskup koadjutor. Prvo mu je djelo bilo, da obnovi u cijeloj nadbiskupiji sveudiljno klanjanje Isusu u presv. oltarskom sakramentu. I doista prema njegovoj odredbi d.ži se svaki dan u drugoj župi nadbiskupije klečanje. I sam je odan šlovanju presv. euharistije, pa svaki dan sprovede po koji sat u molitvi pred euharističkim Isusom, da mu iznese potrebe svoje a potrebe i nadbiskupije.

Iza smrti nadbiskupa Posilovića g. 1914. postao je pravi nadbiskup. Par mjeseci iza toga buknuo je svjetski rat. Zavladao je gruba sila nastala je poštenost. Kao natpastir tješio on vjernike i kler u lijepim poslanicama, da ne zaborave duševne vrednote, koje je svijet počeo zapostavljati.

Poslije rata, kad se ljudstvo izopacilo trudi se brižno, da se vjernici opet vrate vjeri i crkvi. Njegovi nastupi u javnosti, propovijedi kod dijeljenja sv. potvrde, sve idu za ciljem »Pravi mir i red nastat će tek onda, ako se budu i privatnom i javnom životu uvažala kršćanska načela«.

Njegovom brigom i darežljivošću održan je euharistički kongres u Zagrebu g. 1923. koji je donesao lijepog ploda za vjerski život. Da i u svećenstvu zavlada što veći red i disciplina održao je g. 1925. sinodu.

Milan Katić

„Šešir“

L'AFFAIRE CELEBRE.

(Nastavak)

Vlak je stao i ona izadje. Vlak je još stajao . . . Ivan Karlović je bez misli gledao na vrata, na koja je ona izašla. I u sljedeći čas projuri mu mozgom, da je to zapravo ona stanica, na kojoj i on treba da izadje. Brzo pokupi svoje stvari i ispadne iz vlaka, koji je već kretao dalje. Žurba putnika i jako sunce na peronu stanice dovede ga brzo u realnost. Sablja, koju nije naučian nositi zapleće mu se medju noge. Pred stanicom uzme taxi, da se odveze u vojarnu, gdje ima da odsluži svoju dvomjesečnu vježbu. Putem do vojarnu opet je ponevrijao: »Gospodine putovniče . . . javljam, da sam . . .«, ali, čim je samo na čas zatvorio oči, imao je jasnu viziju svoje saputnice, kako u polutamnom kupcu, zadignutim rukama dohvata svoj kovčeg iz mreže.

Iste večeri vidio ju je na željeziku. Druge večeri upoznali su ga s njom, zvala se je — Zorka.

Rezervni potporučnik Ivan Karlović svakog je dana išao sa vojnicima na vježbaliste,

Teška je briga počela moriti našeg natpastira kad je poslije rata opustjelo sjemenište, kad se počelo čujeti pomanjkanje svećenstva. Da doskoči toj potrebi osniva on i gradi velično dječjačko sjemenište, u kojem je potpuna gimnazija, i internat za 400 pitomaca, koji će se uzgajati za svećeničko zvanje. To je veliko djelo ne samo za crkvu već i za naš hrvatski narod. To djelo upravo kruni pedesetgodišnjicu misništva našeg natpastira.

Poslanice našeg nadbiskupa, koje on upravlja svake kortizme svojim vjernicima krasne su, pune sadržaja i dubokih misli a iz njih izvire prava ljubav i očinsko srce prema vjernicima.

I kao metropolita t. j. glava crkvene provincije hrvatske istupa naš nadbiskup muževno, kad treba štiti prava i interese katoličke crkve. On je stalni predsjednik biskupskih konferencija, koje se drže u Zagrebu. Oko njega kupe se svi katolički biskupi cijele naše države kad vijećaju o raznim crkvenim pitanjima.

Naš nadbiskup ubraja se medju hrvatske učenjake. Da to vidite, nekoliko riječi iz njegova života.

Rodio se 11. veljače 1856 (dakle sad je u 74. godini života) u Bneznickom Humu, gdje mu je otac bio vlastelinski provitor. Pučku školu polazio je u Jaski i Varaždinu. U Varaždinu polazio je i gimnaziju i očitiv voļu za zvanje svećeničko stupio je u Zagrebačko sjemenište. U naučima je bio uvijek odličan. Bogoslovju je svršio 1879. Poglavar poslao ga za kapelana sv. Marku u Zagreb. Dostora podje na viši teološki studij u Beč i postao doktor bogoslovije. Nakon toga bio je kratko vrijeme kapelan u Samoboru i Ivancu a onda je postao kateheta na zagrebačkoj gimnaziji. God. 1887. imenovan je profesorom na bogoslovnom fakultetu zagrebačkog sveučilišta.

Kroz 25 godina predavao je na sveučilištu filozofiju i opću dogmatiku. Napisao je više rasprava i knjiga, kojima se istaknuo kao učenjak. — Njegova »Ontologija« i »Naravno bogoslovje« još se i danas rabi i visoko cijeni. Na temelju oveće radnje o Wundtovom filozofskom sistemu, postao je g. 1899. pravi član akademije u Zagrebu. Kroz šest godina

Oštrica izvučene sablje skakutala mu je povrh desnog ramena i ljeskala se u suncu . . . »Jedan, dva . . .« Misli su mu od one vožnje bile uvijek kod nje — kod Zorke.

Dani su prolazili. Sa Zorkom sastajao se na rijeci, kod kupanja. Vozili su se čamcem daleko uz vodu. On je veslao, a ona je sjedila u kljunu čamca i obe je ruke spustila u vodu, koja joj je strujala izmedju prstiju.

I ako je bio oficir, Ivan je Karlović bio prama ženama neobično plašljiv! Nije se usuđio da kaže Zorki, što sve osjeća za nju. Govorili su ravnodušne stvari . . . a on je u sebi uvijek odlučivao . . . »sutra — sutra!«

Kad se je Zorka penjala iz rijeke u čamac, morao je on da se okrene, jer se je tanki modri triko suviše izdajnički priljubljivao uz Zorkino tijelo . . . Njezine crne oči sa vlačnim trepavicama veselo su polgravale, gledajući, kako je on zguren na klupčić okrenuo ledja . . . —!

Vrijeme je prolazilo. Još samo tri dana službe i onda mora opet otići. Ivana Karlovića hvatala je jeza kod te pomisli! I zato odlučio: — danas, danas mora sa Zorkom da govori . . . danas.

Večer je. Grupa djevojaka i oficira prolaze gustom alejom kestinja uz rijeku. Smi-

bio je i urednik »Katoličkog lista«, pa je znao zaštititi pero, kad je trebalo braniti katoličke principe.

Zarko hrvatsko rodoljublje pronicalo je sav život i rad visokog našeg jubilarca. Da što više koristi hrvatskom narodu, dao se birati i zastupnikom za hrvatski sabor. Uvijek je umno i odvažno branio hrvatska prava. Za osnutak Hrv. poljodjeljske banke i Hrv. seljačkih zadruga ima naš nadbiskup najviše zasluga. Zadrugarstvo je moderna institucija, rašireno je kod svih naprednih naroda. Zaslugom Dr. Bauera uhvatilo je i kod nas korijena. Kao profesor kroz nekoliko godina sve je svoje slobodno vrijeme upotrebio nato, da putuje i agira za te ustanove, koje danas pokazuju lijepe rezultate.

Darežljivost je osobita karakteristika našeg natpastira. Njegova djela to svjedoče. Osim toga što goleme svote žrtvuje za sjemenište ponajviše on uzdržava zavode za siročad u Antunovcu kod Zagreba (Maksimir) i u Leskovcu kod Strupnika. Tko bi izbrojio sve one svote, koje on dijeli siromasima, stradalnicima, cirkvama, društvima, zavodima. Malo je koja hrvatska institucija, koju on nije obilno nadario. Na njegova vrata mnogo se kuca, a on svagda otvara i dijeli po mogućnosti.

Imademo dakle mnogo razloga, da se radujemo njegovom jubileju. Cijela nadbiskupija Zagrebačka, a možemo reći i svi Hrvati, slati će ovih dana žarke molbe pred prijestolje Svevišnjega za njega. Župa samoborska ima posebni razlog da to čini, jer je preuzvišeni kao mladi svećenik službovao ovdje kod nas od svibnja 1883. do konca kolovoza 1883. Samohor on voli i rado se u njega navraća.

Neka se iz dna duše i srca svakog našeg župljanina vine topla molitva: »da nam ga g. Bog uzdrži još više godina na korist katoličkoj crkvi i Hrvatskoj«.

U Samoboru 15. srpnja 1929.

Milan Zjanić

dekan i župnik

Zorka prikući se tik do Ivana Karlovića i prošapta mu: »Zaostanimo malo . . . hoću da budem sa vama na samu . . . i još tiše doda — »htjela bi vas nešto pitati!« — Njemu se gotovo zamagli od tih riječi . . . Upravo je on hito, da joj to isto kaže . . . ali nije znao — kako.

Zaostali su neprimjetno. Buka njihova društva bivala je sve slabija i dalja. On je nemilosrdno gužvao svoju bijelu kapu u ruci i išao je šutke uz Zorku. Ona se prikući do njega . . . Dodirivali su im se bokovi i ramena u hodu . . . Preko željeznog mosta na rijeci sa lomotom projuri rasvijetljeni vlak — odrazujući se u tamnoj površini vode . . .

»Gospodin Ivo,« — počne Zorka prigrušenim glasom, — »htjela sam vas nešto pitati . . . ali . . . ne znam . . . neugodno mi je.«

»Oh, dajte, pitajte, sve ću vam reći!« . . . uteli on. — »Ali, gospodin Ivo, istinu ćete mi reći . . . sasvim iskreno . . .«

»Hoću, hoću Zorko! . . .« uhvati je za ruku svojim uzdrhtalim prstima. Zorka se još više priljubi uz njega i nastavi: »htjela sam vas pitati . . . kako . . . kako mi stoji ovaj moj novi — šešir . . . ?« — — —

Ivan Karlović osjeti, kako ga je polio hladan znoj . . . Ispusti njezinu ruku . . .

I nepovjesta namovi — Šešir

25 godišnjica misništva.

Naš vrlo domorodac vlč. g. Vjekoslav Noršić proslavio je dne 24. srpnja u našoj župnoj crkvi, gdje je istog dana g. 1901 prikazao Bogu pivu svoju misu, dvadeset i pet godišnjicu svoga misničkog rada. Služba Božja obavljena je uz asistenciju vlč. gg. Jurja Kocijanića i M. Halausa vrlo svečano i dirljivo u nazočnosti brojnoga građanstva i odličnoga jubilarac bio je u lijepoj novoj misnici, koju su mu baš za ovu slavu izvezle marne ruke njegovih nećakinja gg. Vjere i Blanke Noršić. Svi su prisutni pratili krasni ovaj i sveti čin s velikim zanimanjem i s očitom radošću, što je opće obilježje jubilarac doživio lijepu ovu slavu i što je došao da je proslavi u svom dragom Samoboru.

Naš je jubilarac kapelanovao po raznim mjestima i svadje je sticao toplih simpatija. Postavši župnikom u Bedekovčini, dao se svom snagom i taladnačkim zanosom, da svoju župu duhovno preporodi i da svojoj crkvi dade izvana i iznutra lice dostojno hrama Božjega. To mu je po općem priznanju potpuno uspješno. Štoviše, nabavio joj je i nova zvana. Ako se uvaži, da je sve to izvedeno u ova teška i skupa vremena, onda je zasluga njegova s tim veća, i s čudjenjem se pitamo, kako je mogao sve to izvesti kraj velikog siromaštva svojih župljana. Odgovor je lak: Ljubav se uzvraća ljubavlju i stvara čudesa i tamo, gdje se to čini nemogućim. Župljani njegovi iskreno vole svoga duhovnog pastira i ponose se njime i njegovim lijepim radom za koji su uvjereni da je namijenjen samo za njihovo vječno i vremenito dobro.

Ali naš dragi jubilarac jedan je od onih naših vrlih sinova svećenika, koji je sav prožet ljubavlju za svoj mili zavičaj i sretan je, kad može koji čas proboraviti među nama, da si napase oči ljepotama rođenog kraja i da si razblaži duh među dragim svojim rođacima i znancima. Ljubav njegova za Samobor tolika je, da je svaki svoj slobodni čas žrtvovao istraživanju prošlosti samoborske, napose povijesti grada samoborskoga. Tijekom mnogih godina skupljao je gradju po raznim arhivima te iscrpavši sve što mu je bilo pristupno, napisao je i izdao tiskom povijest grada Samobora, u kojoj nam je prikazao velike tegobe te duge i krvave borbe starih naših pradjedova s gospodarima samobor grada, koji nijesu htjeli priznavati njihovih prava i slobodnost, nego su ih smatrali svojim podložnicima.

Osim ove lijepe monografije napisao je neumorni naš jubilarac i Povijest župe samoborske na osnovi podataka pribраниh po zapisnicima kanoničkih vizita, po župnim i inim arhivima i dr. U tom nam je djelu opisao prošlost naše župne crkve sv. Anastazije i sviju njezinih kapela, a povrh toga i povijest samostana samoborskoga, svetoleonardske i župne crkve u Rudama. Zacijelo nema u samoborskoj župi čovjeka, koji se ne bi radovao tomu djelu i koji nebi želio, da ga čita i upozna prošlost ovih dragih nam crkava i crkvice, što su kao bijeli labudovi sjele po okolnim zelenim bregovima te nas mito privlače k sebi. Nažalost, tu svoju želju morat ćemo za sada još zatomiti, jer je djelo još u rukopisu i čeka mecenu, koji bi ga dao tiskati.

Svoje župljane je posebno obradovao napisavši povijest župne crkve sv. Barbare i obdario ih njome na sam god. crkve. Osim toga je mnogo njegovih članaka razasuto po raznim listovima, a osobito u Arheološkom Vjesniku i Samoborski List se ponosi mnogim i lijepim člancima njegova pera, kojim se uvijek rado čitali.

Kako vidimo obiljubljeni je naš jubilarac sav svoj plodni i poživljeni rad svojega 25

godišta posvetio slavi Božjoj, svojoj župi i svojim župljanima za njihovo vremenito i vječno dobro, a nije pritom zaboravljao ni dragoga svog zavičaja, pa ga i ovom prilikom za spomen svog srebnog jubileja dariva novim zvonom za kapelicu sv. Ane, imenjače njegove blagopokojne majke. Zvono teži 110 kilogr. 25. srpnja popodne zazvonilo je prvi put.

Samobor se diči ovim svojim sinom, vrlim radnikom u Vinogradu Gospodnjem i na prosvjetnoj njivi hrvatskoj i želi mu mnogo zdravlja, da mogne u takvom plemenitom radu prosljediti i do svog zlatnog jubileja.

M. L. — g.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Sjednica od 15. srpnja 1929.)

Od strani sreskog poglavarstva savjetnik g. Janko Lovrešak.

Sjednici predsjednik načelnik g. Cesar zapisnik vodi bilježnik Pavličić izvjestitelj blagajnik Stanko Kompare.

Od zastupstva su prisutni: Bišćan Janko, Buzina, Cizl, Hrčić, Jurković, Kirin Ivan, Kleščić M. st. Tkalčić Franjo, Zibrat Ivan, Šimec Rumenič.

Odsutni: Jurčić Albert, Kocijanić, Medved Franjo dr. Ortinsky, Stiplošek, Švarić.

Načelnik Cesar predlaže, da se pr. g. nadbiskup dr. Bauer, prigodom njegovog jubileja 50 god. misništva, i velike zasluge po Hrv. narod i crkvu izabere začasnim građaninom trgovišta Samobora. — Prima se jednoglasno i zaključuje, da posebno izaslanstvo preda g. nadbiskupu diplomu.

Nač. Cesar predstavlja zastupstvu novoimenovanoga opć. bilježnika g. Pavličića — Zastupstvo ga pozdravlja. — Bilježnik g. Pavličić lijepim se riječima zahvaljuje, i obećaje da će vazda nastojati svojim radom zadovoljiti koli zastupstvo odnosno građanstvo, tako i pretpostavljene vlasti.

Nač. čita dopis oružničkog zapovjedništva, kojim ovo traži zemljište za izgradnju oružničke vojarnje za ovdašnju postaju. — Zast. će staviti upit kako bi to veliko trebalo biti zemljište, te onda stvoriti zaključak.

Načelnik izvješćuje da općina imade u šumi 54 kom. stabalja u promjeru 10 - 40 cm. za prodati, dražba istih već je ustanovljena, pa se biraju zastupnici Rumenič, Kirin i Stiplošek, koji će dražbi prisustvovati. — Osim toga je zamolio za dozvolu prodaje drveća u šumi Tepec, koja su dozrijela.

Zast. Rumenič čita nacrt šumske osnove, koja bi se imala izraditi za naše opć. šume, a sastavljao ga je šum. savjetnik g. Mocnaj. Među ostalim je unešena i odredba da se za lišće za štraju kao i suho granje imade naplaćivati stanovita svota.

Zast. Bišćan Janko prigovara ovoj stavci glede lišća i suhog granja, jer je bilo od vjeka dozvoljeno, da si općinari u opć. šumama potrebitu i po opć. poglavarstvu dozvoljenu količinu lišća pobiru, a sirotinja je uvijek slobodno po šumama pabirčila suho granje za ogrjev. Da se pak u šumi ne pravi eventualna šteta sječanjem mladog stabalja, neka se uvede stroga kontrola.

Nač. se slaže sa ovim navodima ali samo u koliko se tiče sirotinje, koja imade komad blaščeta ili svinjče, dok oni koji imadu više blaga neka plate pristojbu za branje lišća.

Zast. Hrčić predlaže da se tako minimalna pristojba učini, da ju neće nitko osjećati.

Zast. Zibrat se također protiv naplata za lišće. Radi čuvanja šume neka se odredi stroga kontrola i odredi dan, kada i gdje se može lišće brati i odredi količina pojedinom općinaru.

Zast. Kleščić veli da su neki ljudi u šumi uzimali bažulovinu, pa su pocijepali i mlade hrastiće.

Zast. Jurković: Čitavi Gornji Kraj bio je ove zime u šumi.

Zast. Bišćan protestira protiv takovih izjava.

Zast. Hrčić ponovo preporuča neku minimalnu naplatu za lišće. Ovdje je radi protimbe po srijedi drugo nego naplata. Tu se ide zatim da se usčuva neko tobože pravo stanovitih općinara na opć. šumu. Ovo je šuma općinska, skojom upravlja poglavarstvo, a ne pojedini općinari.

Zast. Buzina veli da općina nema prava da zaključuje, da se daje lišće badava općinarima.

Zast. Rumenič predlaže, da se ustani novi minimalna cijena za lišće i to 25 para po plati, a siromasima da se uz dozvolu načelnika dozvoli pobirati lišće i to određenu količinu badava. — Ovaj se prijedlog usvaja sa 10 glasova protiv 2.

Načelnik izvješćuje da je općina plaćala dosele za polijevanje ulica dnevno 150 Din. a sada je to postignuto putem licitacije za 75 Din dnevno.

Uprava škole moli da se velika soba stručne škole pregradi u dvije prostorije, jer je za stručnu školu prevelika a potreban je još jedan razred za osnovnu školu. — Zaključuje se ovo urediti iz svote, koja je votirana u opć. proračunu za školu.

Paulina Langer, 75 god. stara, kći bivšeg učitelja u Samoboru, moli potporu. — Zastupstvo joj podijeljuje 100 Din.

G. Ivan Ferand, činovnik kod samoborske željeznice moli da se ga primi u zavičajnu svezu. — Prima se jednoglasno.

G. Dulčić pritužuje se, da se sijeno iz općinskih livada vozi po njezinom travniku i time čini velika šteta. Moli da općina to uredi ili će biti prisiljena poduzeti nužne korake. — Zaključuje se nastojati postignuti u tom pogledu nagodbu.

Minist. unut. djela nalaže općinama da postavi na križanjima putokaze. — Uredit će se.

Stražari mole da im se plaće prema današnjim prilikama uredi. — Riješit će se naknadno.

U sreski puni odbor bira se od strani naše općine g. Levičar Ivan.

Načelnik izvješćuje da je potrebno za aninsko prošćenje nabaviti glazbu. — Prihvaća se.

Zast. Kleščić predlaže, da se na trgu kralja Tomislava i u Perkovevoj ulici skinu stare ploče, koje ne odgovaraju današnjem nazivu istih i postavne nove. — Prima se.

Isto tako predlaže da se uredi kanal u Bregovitoj ulici, jer je sadanje stanje istog na sramotu Samobora. — Prima se.

Bilježniku g. Pavličiću dopituje zastupstvo, kao što je i njegov predšasnik dobivao, 3 hvata ogrijevniha drva.

Domaće vijesti.

Proslava zlatnog jubileja Nadbiskupa povog.

U nedjelju dne 21. srpnja proslavljen je u Samoboru zlatni misnički jubilej preuz. gosp. nadbiskupa dr. Antuna Bauera.

U 10 sati bila je najprije u župnoj crkvi prigodna propovjed, koju je izrecio naš župnik — dekan pr. g. Milan Zjajić. U svom govoru (koga u cijelosti donasmo na drugom mjestu) istaknuo je g. župnik visokog jubilarca kao crkvenog dostojanstvenika, kao učenjaka, kao patriotu i kao velikog dobrotvora! Nakon toga bila je svečana sv. misa sa »Tebe Boga hvalimo«. Pod misom pjevala je »Jeka« pod ravnanjem g. Antonića. Svečanosti su prisustvovali uredi, učiteljstvo, sve samoborska društva te mnoštvo građskog i seljačkog svijeta.

Trgovišno zastupstvo izabralo je pr. g. nadbiskupa u sjednici od 16. srpnja uvažujući njegov crkveni kulturni i patriotski rad začasnim građaninom Samobora.

Dne 23. srpnja pošla je deputacija naše župe i izaslanstvo zastupstva u Brezovici, da osobno čestita g. nadbiskupu U deputaciji župe bili su osim g. župnika: kolatori gg. barun V. Alnoch i Nikola pl. Kiepach te crkveni starješine Janko Hercog i Josip Kos. U delegaciji zastupstva bili su g. načelnik P. Cesar te zastupnici gg. Fran Hrčić i Antun Kumenić.

Deputaciji se pridružio kao osobni prijatelj svečar presv. g. Milan pl. Kiepach vel. župan. u m.

U ime župe pozdravio je g. nadbiskupa g. župnik Zjajić a u ime trgovišta g. načelnik Cesar te mu predao ukusno izradjenu diplomu. Svečar je bio očito ganut te se zahvalio toplim riječima. Kod primanja delegacije bio je prisutan biskup pr. g. dr. D. Premuš te kanonici pr. gg. Janko Barle, Ivan Šimatović i tajnik dr. A. Slamić. Nakon što su delegati pregledali lijepi dvorac, bili su pozvani na zakusku u krasnu dvoranu. G. nadbiskup pozdravio ih je lijepim riječima veleći, da se uvijek rado sjeća Samobora. Mnogim reminiscencijama iz svoga boravku u Samoboru pozabavio ih je. Divili su se svježini duha i ljubežljivosti, kojom ih je susretao.

G. Bog neka ga poživi do skrajnih granica ljudskog života!!!

Zlatni pir.

Vrijedni naš sugradjanin i mnogogodišnji trgovišni zastupnik g. Filip Šimec i su pruga mu gdja. Terezija proslavili su u su botu dne 27. pr. mj. rijetku svečanost svoj zlatni pir. — Ovom su zgodom primili svečari mnoge čestitke znanaca, prijatelja i rodbine, a u ime Obrtno radničkog društva čestitali su mu kao mnogogodišnjem funkcionaru i časnom članu dvojica izaslanika.

Aninako proštenje

U nedjelju dne 28. srpnja održavalo se starodrevno naše Aninsko proštenje. Vicinalna naša željeznica uredila je za taj dan posebni vozni red tako da je skoro svaki sat dolazio po jedan dupkom puni vlak izletnika. Dodaše je vrijeme bilo nesigurno, jer je bilo oblačno već od jutra, ali su ipak mnogobrojni izletnici poduzeli ovaj svoj omiljeni put u Samobor. Poslije podne došla je iz Zagreba izvrsna glazba poštara, koja je čitavo vrijeme neumorno svirala. Po običaju bilo je i bezbroj raznih »standova« sa raznom robom, pa licitara, pečenjara sa poznatom samoborskom pečenkom i t.d.

Glazba, pjesma, ples i šala potrajala je do kasno u noći.

Pjevačko društvo »Starčević« iz Zagreba priredilo je isti dan poslije podne koncert u gostionici g. Ive Medveda, koji je bio dobro posjećen. Društvo izvelo je mnogo lijepih pjesama sa svojim dobro uvježbanim zborom, kojim je ravnao revni mu zborovodja g. Krnic.

Za vrijeme koncerta između pojedinih točaka i za ples svirao je dobro uvježbani domaći naš orkestar pod vodstvom kapelnika g. Kolara.

Buđenje gl. skupština Saveza hrvatskih obrtnika održat će se u Samoboru

Na Petrovo i Pavlovo održanoj glavnoj godišnjoj skupštini Saveza hrvatskih obrtnika u Varaždinu, zaključeno je, da se sljedeća glavna skupština ovoga saveza za godinu 1930. održaje u Samoboru — Ovaj je zaključak od velike važnosti za naše mjestance, pa ćemo se na isti još za vremena osvrnuti.

Milodar za crkveno ovrtje

Za popravak oltara u kapeli sv. Ane darovali su: Gosp. Grahor 500 Din., Gdja Vera Hufn 500 Din., Gdja. Branka Weiss 500 Din. Gdja. Katarina Tonšetić 100 Din.

Za zvona sv. Mihalja: gosp. direktor Leibenfrost sa suprugom 2000 Din g. dr. F. Šušnja 100 Din.

Plemenitim darovateljima topla hvata.

Oltari kod sv. Ane popravljeni su. Veliki je oltar posve obnovljen. Sad se dovršava obnova oltara kod sv. Mihalja. Zvona za sv. Mihalja bit će doskora naručena. Manjka još oveća svota, pa se p. n. župljani umoljavaju da priteknu u pomoć. Župni ured.

Zarato

Dne 15. pr. mj. zaručio se ovdašnji trgovac kožom g. Albert Jurčić sa gđjom Herminom Tauber — Čestitamo!

Čestitka našo škole nadbiskupu

Preuzvišeni gospodine! Uprava i nastavnički zbor državne osnovne škole u Samoboru, u kojoj ste Vi nekć kao mladi svećenik službovali u svojstvu učitelja vjere, čestita srdačno u jubileju zlatne mise Vaše preuzvišenosti želeći Vam od Boga svako dobro.

Nadbiskup je zahvalio ovim srdačnim pismom:

Slavnomu Ravnateljstvu osnovne škole. **Samobor.**

Ugodno je sjećati se dana mladenačkih, sprovedenih u krugu onih, koji su mi bili utjeha u mojoj djelatnosti na polju vjerske obuke.

Davni moj službeni boravak u toj osnovnoj školi predmet je moje osobite radosti.

S toga sa radošću primam čestitke izražene mi od strane te državne osnovne škole, pa prošim od dragog Boga, da poštivnost suradnika u tom simpatičnom mi zavodu bude uvijek urodila uspješnim plodom na korist naroda i na slavu naše mile domovine.

Sa odličnim štovanjem **Dr Ante Bauer** nadbiskup

Podružnici Hrv. kršćanskih socijala pristupio je kao član utemeljitelj g. Josip Jurinjak sa svotom od 100 Din.

Hrvatskom Sokolu u Samoboru darovala je gdja. Terezija ud. Šanti povodom smrti svog supruga utemeljiteljnog člana Josipa Šanti svotu od 200 Din.

Odbor društva usrdno se zahvaljuje na daru.

Odlikovanje vinogradara

Savez hrv. vinogradara u Zagrebu, porota za ocjenu vina, za godinu 1929. od 11. ožujka, za II. izložbu i sajam vina, podijelila je zlatnu diplomu našem vinogradaru g. Janku Bedenku.

Komunistički teroristi u Samoboru

Prije kojih 2 mjeseca nastaniše se na kraju Šmilhenove ulice u kući broj 35. koja se nalazi podalje od ceste na bregu kraj Šumice, trojica mladih ljudi, koji su se izdavali za djake, pa da uče za poljsagajne ispita. Nitko u Samoboru nije ni slutio kakovim se studijama bave ovi mladi ljudi. No zagrebačka policija tragala je da udje u trag centralnom komiteu komunističkih terorista, pa ih je trag nakon dugog istraživanja doveo u Samobor u rečenu kuću.

U subotu rano ujutro u pol 3 sata otputio se jaki odred zagrebačkih redara, činovnika i defektiva u trim automobilima u Samobor. Opkolivši kuću, pokušali su redarstvenici da ovu trojicu komunista uapse. Medjutim ovi su počeli na redare pucati, pa su se isti iz kuće povukli. Sada je započela prava borba. Komunisti pucali su kroz prozore na redarstvo a ovo je pucalo u sobu. Paljba je potrajala kojih četvrt sata. Nakon toga nastao je mir. Redarstvenici prodrli su u sobu komunista, koji su sva trojica ležala mrtva na podu, sa više rana u glavi i prsima.

Prigodom premetačine, pronadjeno je mnogo materijala, prama kojemu se moglo ustanoviti, da su ubijeni komunisti bili vodje terorističke akcije, koja se imala proširiti po čitavoj državi.

Razumljivo, da je ovo bučenje uzbunilo čitavo naše gradjanstvo, koje nije ni slutilo što se u njegovoj sredini događa.

Ubijeni komunisti otpremljeni su još prije podne u trim ljesovima u mrtvačnicu na našem groblju. U nedjelju u jutro bila je sudbeno-lječnička pregledba istih, pa su nakon toga i pokopani.

Sa ubijenim komunistima bila je i jedna žena koja je vapšena i odvezena u Zagreb.

Vjenčenje

U ponedjeljak 29. pr. mj. vjenčao se je gosp. Josip Filipić, sin gđje. Zanke Filipić pok. Antuna Filipca sa gđjom Andjelkom Prebeg, kćerkom g. Mirka Prebega, trgovca u Mirnovcu — Bilo sretno!

Autobusna pruga: Samobor — Zagreb i obratno prema novom voznom redu polaze autobusi kako slijedi:

Iz Samobora:
7 h, 9³⁰ h, 13 h, 18 h, 20³⁰ h,
Iz Zagreba
8³⁰ h, 11³⁰ h, 14 h, 19 h, 21³⁰ h.
Preporuča se **D. Medven**

Pjev. zbor „Zvono“ iz Samobora i td.

Dne 16. srpnja slavila je naša crkva M. B. Karmelitsku, a zaokružila crkve našeg franjevačkog samostana. Budući je 16. srpnja bio utorak, to je proštenje prenešeno na nedjelju dne 21. srpnja. Već nekoliko dana prije nedjelje sajmerski su trgovci i trgovčici udarili temelje i okosnice svojih šatora unutar crkvene ograde, a mnogi i izvan iste. Za zabavu došla su i — četiri vrtuljka. Svijeta se je skupilo sa sviju krajeva vanredno mnogo. Što nas je all najviše iznenadilo, to je iznenadna pojava crkvenog pjev zbor »Zvono« iz Samobora. Tom se nismo nadali dok smo ovdje vidjeli već 2 dana prije njihovog zborovodju fra Narcisa. Fra Narcis je i ovdje imao mali zbor, no tamošnji je zbor ne samo jači po broju, već i po uvježbanosti i puno skladnijem pjevanju. Tomu doprinosi i razmjer glasova i broja ženskih i muških pjevača. Zborovodja njihov je samouk čovjek i baš za to zaslužuje pohvalu, što se tako revno zauzimlje za unašanje muzičkog smisla u sam puk. Naravno, da zboru još mnogo fali do pravog polifoničkog pjevanja, ali se već opaža skladnost pojedinih glasova i dobra intonacija. Kako svaka stvar treba vremena i rada, tako i ovdje treba učitelju više slobodnog vremena, da može zbor što bolje uvježbat. Dobre volje ne fali, a kad ima nje, onda ne fali uspjeh.

Istog tjedna se ovdje dogodila velika kradja na pošti. Možete si misliti kakav je utisak taj nemili događaj proizveo na našu poštovanu upraviteljicu pošte gospođicu Pajnić. — Inače očekujemo željno obilnu kišu.

Priposlano.*

Na nepotpisanu kroničarsku noticu lista »Samoborac« od 25. srpnja 1929. br. 14 pod nazivom: »Promjene u činovništvu naše općine« — jednako za sada nepotpisan, svijestan si svog građanskog položaja i poštenja, primjećujem neke sitne neispravnosti u riječima: da je naš dosadašnji bilježnik Čop bio više-kratni upravitelj trgovišne općine i da je koncem prošloga mjeseca navršio propisani broj godina aktiv. služb. te pošao u mirovinu.

Konstatujem, da je Čop kao bilježnik preko propisanog aktivnog službovanja — službovao još jednu godinu i dva mjeseca i da nije bio, kako se općenito misli, višekratni upravitelj možda u zamjeni kojega načelnika na dopustu, već je bio najprije po zastupstvu izabran i upravitelj, a poslije toga jednako ustavno izabranim načelnikom u dosegu dviju perioda i da je kao ustavni glavar trgovišne općine neprekidno službovao preko 7 godina sve do svoje svojevoljne ostavke, a nakon toga iza gg. Levičara i Juga kao izabrani upravitelj preko 2 godine — dakle ukupno preko 9 godina, te da mu je poslije toga u svojedobnoj skupštini trgovišnog zastupstva, nakon svršetka jedne načelničke periode jednoglasno ponudjeno bilo upraviteljstvo, koje je iz stanovitih, njemu a i drugima poznatih razloga — odklonio.

Nadalje konstatujem, da je list »Samoborac« od 10. II. 1926. br. 3. jeremijski jadikovao i recitirao u knjigi »Samobor« napisane riječi — u Samoboru dulje boravećeg, sveopće uvaženog i u domovini vanredno uglednog i priznatog književnika i pjesnika A. G. Matoša:

»U zemlji Slovinskoj — grad se vidi jedan Kano grad od pčela — Krasan i uredan«.

I onda je list »Samoborac« k tome još dodao: »Bio si takav! Bio si lijep, uredan, čist, blo si nam na ponos! I dalje dodao: »Nebi pokojni »Gusti« mogao više ispjevati ovakovu Pjesmu nad Pjesmanama«.

Baš u ono vrijeme, kad je blagopokojni g. »Gusti« ovako pjevao, bio je trajno načelnikom naš bivši bilježnik Čop, koji je za naše ljetovaliste, lječilište i izletišta — po njemu isposlovanom izdašnom državnom subvencijom, tek neznatnim prinosom općine. Izgradio po Matošu podjedno istaknuta dva nova prostora perivoja i mnoge druge napredne ustanove, koje mogu da i potanje nabrojim i opisem Toliko istini za volju. X

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)
Lijepa i ugodna bašta.
Dnevno svježi zajutak.
Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.
Svaki dan svježe pivo na čaše.
Nedjeljom na ražnju janjci i odojci.
Preporuča se
Franjo Tkalčić
gostioničar

Naučnika

za trgovinu kožom, sa
3-4 razreda srednje
škole, traži **Neuman**
Mavro trgovina kožom u Samoboru.

Stan od 3 sobe

i kuhinje traži stalan državni činovnik
u Samoboru, za odmah ili od 15. VIII.
te od 1 IX.

Poglav. upravne općine Sv. Nedjelja.

Br: 2466/1929. Sv. Nedjelja, dne 26 VII. 1929.
Predmet: Marsilija Gašpar i Margareta, krčmari
iz Sirmca dražbera prodaja transferiranih pokretnina.

OGLAS DRAŽBE

Dana 12. kolovoza 1929. u 3 sata po podne
prodavati će se dražbeno zaplijenjene pokretne
Gašpara i Margarete Marsilija krčmara iz Sirmca
kbr. 185. općine Sv. Nedjelja radi dužnih državnih
i općinskih daca u iznosu od 20 000 Din.

Zaplijenjene pokretne se nalaze u sigurnoj
pohrani kod Nikole Dardek u Orešju općina Sv. Ne-
djelja a sastoje se iz:

	u vrijednosti od	150 Din.
10 gostion. stolica	.	450
6 gostion. stolova	.	300
1 željezna peć	.	647
1 lagav od 647 l.	.	640
1 lagav od 438 l.	.	438
1 lagav od 508 l.	.	508
1 lagav od 56 l.	.	100
1 lagav od 100 l.	.	150
19 hl. 55 l. crvenog vina	.	5.420
11 hl. 48 l. belog vina	.	5.166

Sveukupno u vrijednosti od Din. 13.969

Dražba će se držati na licu mjesta u Orešju
kod Nikole Dardek.

Izdražbovani predmeti se izručuju samo uz
gotov novac.

Pozivaju se s toga svi interesenti da dražbi
pristupe. Ako određena dražba nebi iz ma kojih raz-
loga uspjele, odredit će se za 8 dana druga dražba
na kojoj će se pokretne bez razlike i ispod tri čet-
vrtine procjenbene vrijednosti najboljem nudiocu
uz gotov novac izručiti.

Kratkim putem se ovime pozivaju sv. oni koji
smatraju da su zaplijenjene pokretne njihovo vlas-
ništvo, da podignu kod nadležnog suda svoju iz-
lučnu tužbu za 15 dana računajući od današnjeg dana
jer će se u slučaju ako to propuste zaplijenjene po-
kretne na dražbi prodati.

Načelnik i bilj. l.
Stilinović

Blagajnik
Bašić

Najbolje muholovke MEDOS

dobiju se najjeftinije na veliko i malo
u papirnici S. Sek.

Samoborska tiskara SLAVKO ŠEK.

OBJAVA PRESELJENJA

Čast mi je cijenjivom građanstvu i okolišnom seljačtvu te mojim mušterijama
do znanja staviti, da sam svoju

trgovinu mješovite robe

preselio iz **Drage broj 2.** u

Starogradsku ulicu broj 20.

(kuća g. Mije Noršića.)

Preporučam se i nadalje mojim cijen. mušterijama, te ću nastojati kao i do-
sada da držim na zalihi najbolju robu uz najniže dnevne cijene.

Sa veleštovanjem

STJEPAN ŽIBRAT trgovac.

Upisi u građansku školu u Samoboru

u četvrtak 18. kolovoza 1929

od 8 do 11 sati prije podne.

Nikelj očale

od 35 Dinara dalje kao i I-a Double očale
i cvikere po 100 Din. držim na skladištu.
Primam narudžbe po receptu i obavljam
iste uz najumjerenije cijene.

Celuloid Diplomat naočale protiv sunca sa zelenim i crnim staklom za
35 Dinara.

Iv. Sudnik, urar, Samobor

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća,
staja, šupa, cementne cijevi sa ograncima i za-
vojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najtefinije kod

„Samoborka“ d. d. Samobor

(preko puta kolodvora)

Restauracija „LAVICA“ Samobor

vlasnik **KAZIMIR KOPSA**

preporuča

poznatu domaću kuhinju

uz vrlo umjerene cijene.

Primaju se abonenti. Abonoma daje se i izvan kuće.

Točn. se prvovredna samoborska vina te ob-
ljubljene ožujke pivo.

Dvostruko sladno crno pivo „JELAČIĆ“

za rekonvalescente.

ZNAMENITO CRNO „TOMISLAV“ PIVO U 1/2 LIT. BOCAMA.

Odgovorni urednik: SLAVKO ŠEK.